

અમૃતવાણીની મિજબાની માણું

અમૃતવાણીની મિજબાની માણું, પીરસ્યું પ્રભુએ ભૂખ્યાને ભાણું;
પૂર્વના પુણ્યની મહેર જાણું, સર્વજ્ઞ આપે નગદ નાણું.

અપ્રાપ્ત-કર્મની ઘડભાંજ પરભવ,
પ્રાપ્ત ઉદયના ભોગવને વૈભવ.

સાધન પાછળ તું દોડીશ મા મન,
સાધ્ય હોય તેમાં રાખો લગન.

સુપ્ત ચેતનને આજે ઢંઢોળું, જાગૃતિક જયોતિનું ઉજજવળ વ્હાણું.

ઘરને સંતોષીને અન્યને તું પોષ,
સર્વાત્મ શાંતિની ઘર હૈયે હોંશ.

‘જીવો ને જીવવા ઘો’ સૂત્રનું લહાણું, વણ-મૂલ આપ્યું ને મુખ મલકાણું.

અંધ અભાગીને હીરાની સૂઝ નથી,
ઝવેરીની ભૂલ નહીં, હીરાનો દોષ નથી.

દૃષ્ટિની ભૂલ, કાં તો કિસ્મત કાણું, હળદરની ગાંઠે ગાંધી કહેવાણું.

દુનિયાની નિવૃત્તિ, “જ્ઞાની”ની પ્રવૃત્તિ;
સુષ્ટિની પ્રવૃત્તિ, પ્રારબ્ધ પ્રકૃતિ.

“જ્ઞાની”ની પ્રકૃતિ, સ્વકૃતિ સ્વીકૃતિ;
સ્વાત્મન્ સંસ્કૃતિ, સ્વયં સુકૃતિ.

ટોળાનું વ્યક્તત્વ પ્રકૃતિ જાણું, “જ્ઞાની”નું વ્યક્તત્વ સ્વકૃતિ ગાણું.

આતમનું ‘અસ્તિત્વ’ કાંઠો શું જાણે ?

આતમનું ‘વસ્તુત્વ’ સમંદર માણે.

આતમનું પૂર્ણત્વ મરજીવે જાણ્યું, “જ્ઞાની” ચિંતામણિના નિર્માણી પરમાણુ.

